

L'aplicació del tipus impositiu reduït als vehicles compresos en el paràgraf anterior requereix el reconeixement previ del dret de l'adquirent, que ha de justificar el destí del vehicle.

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren persones amb minusvalideses les que tenen un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent. El grau de minusvalidesa s'ha d'acreditar mitjançant una certificació o resolució expedida per l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de la comunitat autònoma.»

Article segon. *Modificació de l'article 91.Dos.2 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Es modifica l'article 91.Dos.2 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els serveis de reparació dels vehicles i de les cadires de rodes compresos en el paràgraf primer del número 1.4t d'aquest apartat i els serveis d'adaptació dels autotaxis i autoturismes per a persones amb minusvalideses i dels vehicles de motor a què es refereix el paràgraf segon del mateix precepte, independentment de qui sigui el conductor.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 24 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

7318 *LLEI 7/2006, de 24 d'abril, per la qual es modifica el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre. («BOE» 98, de 25-4-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

L'article 1.20) de la Directiva 2003/51/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny de 2003, per la qual es modifiquen les directives 78/660/CEE, de 25 de juliol de 1978 (d'ara endavant, Quarta Directiva); 83/349/CEE, de 13 de juny de 1983; 86/635/CEE, de 8 de desembre de 1986, i 91/674/CEE, de 19 de desembre de 1991, sobre els comptes anuals i consolidats de determinades formes de socie-

tats, bancs i altres entitats financeres i empreses d'assegurances, incorpora un nou article 53 bis en la Quarta Directiva, amb la finalitat d'augmentar la transparència financera de les societats «cotitzades».

Aquest article 53 bis disposa que «els estats membres no han de concedir les excepcions que preveuen els articles 11, 27, 46, 47 i 51 a les societats els valors mobiliaris de les quals estiguin admesos a negociació en un mercat regulat de qualsevol Estat membre». Concretament, les excepcions que preveuen aquests articles són les següents:

a) L'article 11 preveu que els estats membres poden permetre que determinades societats formulin un balanç abreujat, sempre que no superin dos dels tres límits fixats en relació amb el total del balanç, l'import net del volum de negocis i el nombre mitjà d'empleats durant l'exercici.

b) En els mateixos termes que l'article 11, però fixant els límits en un import superior, l'article 27 preveu que els estats membres poden autoritzar que determinades societats formulin compte de pèrdues i guanys abreujat.

c) L'article 46, que regula el contingut de l'informe de gestió, preveu a l'apartat 3 que els estats membres poden permetre que les societats que preveu l'esmentat article 11 no estiguin obligades a elaborar l'informe de gestió, sempre que incloguin en la memòria les dades relatives a l'adquisició d'accions pròpies a què es refereix l'apartat 2 de l'article 22 de la Directiva 77/91/CEE, de 13 de desembre de 1976.

d) L'article 47.1 disposa que els comptes anuals, l'informe de gestió i l'informe d'auditoria han de ser objecte de publicitat efectuada segons les formes que preveu la legislació de cada Estat membre de conformitat amb l'article 3 de la Directiva 68/151/CEE del Consell, de 9 de març de 1968. Els apartats 2 i 3 preveuen que els estats membres puguin atenuar aquestes exigències de publicitat a les societats esmentades en els articles 11 i 27, respectivament.

L'article 51.1 exigeix que els comptes anuals de les societats siguin auditats per una o diverses persones habilitades pels estats membres per realitzar auditories legals de documents comptables en virtut de la Vuitena Directiva 84/253/CEE del Consell, de 10 d'abril de 1984. L'apartat 2 preveu que els estats membres puguin eximir d'aquesta obligació les societats esmentades a l'article 11.

A l'empara d'aquestes circumstàncies, i per transposar correctament la Directiva 2003/51/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny de 2003, i que les empreses espanyoles disposin d'unes normes comptables tècnicament preparades per permetre la comparabilitat de la seva informació economicofinancera amb la de les empreses dels restants estats membres de la Unió Europea, és procedent modificar el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

La modificació que es proposa inclou exclusivament els articles 181 i 190 del text refós de la Llei de societats anònimes, en virtut del qual es van transposar els articles 11 i 27 de la Quarta Directiva. Els articles 202, 218 i 203 del text refós de la Llei de societats anònimes que versen sobre les matèries que regulen els articles 46 (informe de gestió), 47 (publicitat) i 51 (auditoria), respectivament, no necessiten ser modificats, atès que la dispensa que s'hi preveu es regula per remissió als esmentats articles 181 i 190.

Article únic. *Modificació del text refós de la Llei de societats anònimes.*

El text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix un apartat 4 a l'article 181, amb la redacció següent:

«4. Les societats els valors de les quals estiguin admesos a negociació en un mercat regulat de qual-sevol Estat membre de la Unió Europea no poden formular un balanç abreujat.»

Dos. S'afegeix un apartat 4 a l'article 190, amb la redacció següent:

«4. Les societats els valors de les quals estiguin admesos a negociació en un mercat regulat de qual-sevol Estat membre de la Unió Europea no poden formular compte de pèrdues i guanys abreujat.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i la facin complir.

Madrid, 24 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

7319 LLEI 8/2006, de 24 d'abril, de tropa i marineria. («BOE» 98, de 25-4-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

El pas d'un exèrcit de lleva obligatòria al model de professionalització vigent no ha satisfet les expectatives previstes, ni ha permès assolir els objectius quant al contingut de tropa i marineria que estableix la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades.

La temporalitat i altres condicionants en els quals se sustenta el model actual ha donat lloc a un elevat flux d'entrades i sortides de soldats i mariners que, finalment, han generat inestabilitat i han conduït a una situació d'estancament en què no s'arriba al nombre d'efectius que es considera necessari.

Els països del nostre entorn, amb una experiència més àmplia en la implantació d'un model plenament professional de forces armades, fan un ús més racional dels seus recursos humans, aprofiten durant un temps més llarg l'experiència professional adquirida, adequen les edats del personal a les missions que han de desenvolupar i garanteixen al soldat i mariner una vinculació amb les Forces Armades més prolongada, que incideix en l'estabilitat i l'eficàcia del sistema i millora les seves expectatives personals.

Aquesta Llei estableix un nou sistema amb la finalitat principal de consolidar la plena professionalització. Per aconseguir aquest objectiu es possibilita al soldat i mariner una prolongada relació temporal amb les Forces Armades i, al seu terme, un ventall de sortides laborals i unes mesures socioeconòmiques que tenen en compte els anys de servei realitzats, amb la preten-

sió que el fet de prestar servei a les Forces Armades es configuri com una opció més atractiva per a molts dels nostres joves.

Els canvis que s'introdueixen pretenen consolidar la plena professionalització de les nostres Forces Armades a través de la millora dels nivells de modernització, eficiència i qualificació, que d'altra banda han de ser objecte de l'adopció d'altres mesures no relacionades directament amb el règim de personal de les nostres Forces Armades.

El model que defineix aquesta Llei garanteix als soldats i mariners la possibilitat de completar la seva trajectòria professional començant la seva relació de serveis amb un compromís inicial renovable fins a sis anys de durada i oferint-los l'opció de subscriure'n un altre de llarga durada que arribarà fins als 45 anys d'edat, durant la vigència del qual podran accedir a la condició de soldats permanents.

Arribats als 45 anys, i en cas que no s'hagi adquirit la condició de soldat permanent, cessa la relació de servei actiu a les Forces Armades, i el militar professional de tropa i marineria que ho decideixi i hagi complert almenys 18 anys de servei accedeix a la condició de reservista d'especial disponibilitat, i amb aquesta, al dret a percebre mensualment una assignació econòmica.

El compromís de llarga durada i la figura del reservista d'especial disponibilitat són les peces més singulars del nou model, semblants a les implantades als països del nostre entorn, on han demostrat la seva eficàcia.

Aquesta Llei també reconeix, en certs supòsits, al militar professional de tropa i marineria que resolgui el seu compromís de llarga durada una prima en funció dels anys de servei que hagi prestat, quan no accedeixi a la condició de reservista d'especial disponibilitat.

Les mesures que conté aquesta Llei també són aplicables als militars professionals de tropa i marineria que hagin hagut d'abandonar les Forces Armades, per raó de l'edat o els anys de servei que estableix la Llei 17/1999, de 18 de maig, a les quals es permet la seva reincorporació.

Per als qui optin per limitar la seva permanència a les Forces Armades als anys previstos en el compromís inicial, aquesta Llei inclou el reconeixement del temps servit en els exèrcits com a mèrit en l'accés a les administracions públiques, la reserva de places per a l'ingrés a la Guàrdia Civil i al cos nacional de policia, una millora en els sistemes de formació professional i programes d'incorporació laboral a concertar amb els empresaris. Amb això es pretén fer atractiu i útil el servei, per un temps limitat, en els nostres exèrcits.

Als ciutadans estrangers se'ls permet ampliar la durada de la seva relació de serveis amb les Forces Armades fins a sis anys. Amb aquesta permanència més llarga es pretén donar-los més estabilitat i millorar el seu grau d'integració a la societat espanyola.

El contingut d'aquesta Llei, atès que estableix un nou model de tropa i marineria, s'avança a la necessària reforma que exigeix la carrera del militar professional, en què s'ha d'adoptar un disseny renovat per adaptar-la a les circumstàncies i necessitats que deriven de les exigències actuals.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació de la Llei.*

1. És objecte d'aquesta Llei establir mesures dirigides a consolidar la plena professionalització de la tropa i marineria de les Forces Armades.